

РЕШЕНИЕ

№ 1974

гр. София, 26.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 27.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разглежда дело номер **12420** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-105/13г. от 26.11.2013г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД; Комисията/, с което обявява като основателна жалба с рег. № Ж-105/29.03.2013г., подадена от А. Н., и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на дружеството административно наказание – имуществена санкция, в размер на 10 600 /десет хиляди и шестотин/ лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни същото е обработило личните данни на А. Н. в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗЗЛД.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез адв. Г., поддържа изложеното в жалбата и претендира отмяна на постановеното решение. Излага съображения, че към момента, в който [фирма] е прехвърлило вземанията си към А. Н., не е разполагало с доказателства за извършено плащане от нейна страна. Допуснати били съществени процесуални нарушения, както и не са изследвани всички релевантни факти и обстоятелства. При условията на евентуалност, в случай, че не бъдат възприети изложените в жалбата доводи, моли размерът на наложената имуществена санкция да бъде намален.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез юрк. Г., моли жалбата да бъде отхвърлена поради правилност и законосъобразност на атакуваното решение. Мотивира становището си в приложени по делото писмени бележки. Посочва, че А.

Н. е клиент на дружеството жалбоподател до края на февруари 2012г., като е заплатила последните си задължение видно от разписка за пощенски запис № 2/29 от 16.03.2012г. На 12.11.2012г. Н. е прехвърлена като длъжник от [фирма] към [фирма] за събиране на дълга ѝ в размер на 19,99 лева в периода месец октомври 2012г. до месец януари 2013г. Липсата на изискуемо вземане обезпечавало нарушението на условията за допустимост на обработване на данните, визирани в чл. 4, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗЗЛД. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. Г. Н., редовно призована, не се явява и не се представлява. В писмен отговор по жалбата изразява становище за нейната неоснователност, респ. че атакуваното решение е правилно, законосъобразно и обосновано. Посочва, че в периода от март 2012г. до септември 2012г. е обезпокоявана от издателство [фирма] и приобретателя на вземането [фирма] за дължимостта на сума в размер на 19,98 лева, платена от Н. на дата 16.03.2012г. с пощенски запис. През месец януари 2013г. получила писмо отговор от жалбоподателя с извинение, че същото не е било уведомено за изплащането на процесната сума.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с вх. № Ж-105/29.03.2013г. /л. 114-116 от делото/ от А. Г. Н. срещу [фирма] за това, че извършва незаконосъобразно обработване на лични данни. Дружеството - изпълнител на абонамента на Н., е предоставило данни на заинтересованата страна - [фирма], за събиране на непогасени задължения – предпоставка за провеждане на телефонни разговори и изпращане на покана за доброволно изпълнение /л. 108 от делото/. Приложена е кореспонденция с дружеството /л. 107-113 от делото/, вх. № Ж-121/12.04.2013г., от която става видно, че към дата 16.01.2013г. задълженията като недължими от Н. са сторнирани. На л. 109 от делото е поместено копие от разписка за пощенски запис № 2/29 от 16.03.2012г., от който става видно, че задължението в размер на 19,98 лева е заплатено на 16.03.2012г. за пакет 118 и 97 от 21.02.2012г. За образуваното производство пред КЗЛД А. Н. е уведомена с писмо изх. № П – 2652/17.04.2012г. /л. 105-106 от делото/, като ѝ е предоставена възможност да депозира доказателства в подкрепа на изложените от нея твърдения, вкл. и информация за регламентиране на взаимоотношенията с [фирма]. В срок е следвало да представи заверени копия на документите, удостоверяващи плащанията към дружеството, както и заверено копие на кореспонденцията с [фирма].

С писма изх. № П-2655/17.04.2013г. и изх. № П-4290/26.06.2013г. /л. 102-104 от делото/ [фирма] е уведомено за постъпилата в КЗЛД жалба и е предоставена възможност за изразяване на становище и представяне на всички относими към случая документи. В отговор е постъпило становище с вх. № С-484/19.07.2013г. и приложения към него /л. 82-101 от делото/, с които дружеството удостоверява факта,

че А. Н. е попълнила талон за поръчка на изданието „Здраве у дома”. Прилага рекламни материали на изданието „Здраве у дома”, талон за поръчка, извадка от регистър за рекламации и удостоверение № 0052043 от 14.10.2008г. за вписване в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”.

С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 30/28.08.2013г. /л. 81 от делото/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са ответната и заинтересованата страни и е насрочено разглеждане на спора по същество на 09.10.2013г. от 13:00ч.

С писмо изх. № П-5857/05.09.2013г. /л. 76-77 от делото/ [фирма], конституирано като ответна страна в процедурата пред Комисията, е уведомено за насроченото открито заседание на 09.10.2013г. и му е предоставена възможност да се запознае с материалите по административната преписка. Същото следва да депозира Общите условия, свързани с осъществяваната от него издателска дейност, както и доказателства за взаимоотношенията му със заинтересованата в производството страна. С писмо вх. № П-6005/16.09.2013г. /л. 60-62 от делото/ дружеството информира КЗЛД за извършваната от него дейност – разпространяване на рекламни материали за поръчване на предлаганите от него издания, както и на талон за поръчка под формата на приложения към вестници и списания. Условието за поръчка на изданието са изрично посочени в талона за поръчка, включително цялата информация за потребителя относно желанието му да поръча или да откаже получаване на съответното издание. Депозира споразумение за услуги за събиране на дълг от 28.09.2010г., сключено с [фирма] /л. 63-71 от делото/, и инструкция за начина на обработване на лични данни от 24.10.2008г. /л. 72-75 от делото/.

С писма изх. № П-5855/05.09.2013г. и изх. № П-6329/01.10.2013г. /л. 59; л. 80 от делото/ [фирма], като конституирана заинтересована страна в процедурата пред Комисията, е уведомено за насроченото открито заседание на 09.10.2013г. и му е предоставена възможност да се запознае с материалите по административната преписка. Същото следва да депозира становище, ведно с относимите доказателства, като и информация за взаимоотношенията му с ответната в производството страна.

С писмо изх. № П-5856/05.09.2013г. /л. 78-79 от делото/ А. Г. Н. е уведомена за насрочването на заседанието по съществото на спора, като ѝ е предоставена възможност за запознаване с материалите по преписката.

С Решение по т. 3 от Протокол № 34/02.10.2013г. /л. 58 от делото/ разглеждането на спора по същество от дата 09.10.2013г. е пренасрочено за дата 06.11.2013г. Изпратени са уведомления за промяна датата на провеждане на открито заседание по основателността на жалбата: до А. Н. - изх. № П-6414/04.10.2013г. /л. 56-57 от делото/; до [фирма] – изх. № П-6415/04.10.2013г. /л. 54-55 от делото/; до [фирма] – изх. № П-6416/04.10.2013г. /л. 52-53 от делото/.

С Решение по т. 4 от Протокол № 38/06.11.2013г. /л. 48-51 от делото/ спорът е разгледан по същество, като жалбата на Н. е обявена за основателна и е предложено налагането на административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 600 лева за нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД – изводи, обективизирани в атакувания пред настоящия съд административен акт. Решение № Ж-105/13г. от 26.11.2013г. /л. 44-47 от делото/ е изпратено като приложение към уведомителни писма да участниците в производството – с изх. № П-7525/27.11.2013г., с изх. № П-7526/27.11.2013г. и с изх. № П-7527/27.11.2013г. /л. 38-43 от делото/.

Видно от Протокол № ПР-176/04.12.2013г. и приложения пълномощни /л. 34-37 от

делото/ пълномощникът на [фирма] – Б. С., се е запознала с административната преписка по жалба с вх. № Ж-105/29.03.2013г. на А. Н.. С писмо вх. № М-286/04.12.2013г. /л. 33 от делото/ дружеството е изискало представянето на сканирани копия на изрично посочените в искането документи, уважено от КЗЛД /копие от разпечатка на електронен адрес – л. 32 от делото/.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Решение № Ж-105/13г. от 26.11.2013г. на КЗЛД е изпратено на [фирма] с писмо изх. № П-7525/27.11.2013г. /л. 39 от делото/, връчено на 29.11.2013г. /л. 38 от делото/. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което има правен интерес от оспорване. В изпълнение на разпореждане от 03.01.2014г. дружеството прилага известие за доставяне на атакувания акт и копие от разписка серия АА № 0667371 /л. 122-124 от делото/, удостоверяващи съответно датата на съобщаване на решението – 29.11.2013г., и датата на изпращане на жалбата чрез ползване на пощенска услуга – 12.12.2013г. Видно от депозираните доказателства жалба с вх. № В-91/16.12.2013г. /л. 5-11 от делото; приложения – л. 12-31 от делото/ е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на административния акт съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 152, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, оспорваното решение представлява ИАА по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на КЗЛД, с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на лицето [фирма]. При сезиране по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /ПДКЗЛДНА; Правилника; издаден на основание чл. 9, ал. 2 от ЗЗЛД/ се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 39, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. Съгласно чл. 6, ал. 1 от с.з. компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове; чл. 4, ал. 1 от Правилника/ при проведено открито заседание. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилника, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Видно от Протокол № 38/06.11.2013г. /л. 48-51 от делото/ на последното проведено заседание – открито по своя характер съгласно чл. 39, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, присъстват В. Ш., М. М. и В. Ц.. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

На второ място, съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59 от АПК. Оспорваният ИАА съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал – КЗЛД; наименование на акта –

решение; адресат на акта – [фирма], в качеството му на ответна страна по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, с която обявява за основателна жалба с рег. № Ж-105/29.03.2013г., подадена от А. Н., и на основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на дружеството административно наказание – имуществена санкция, в размер на 10 600 /десет хиляди и шестотин/ лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни същото е обработило личните данни на А. Н. в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗЗЛД; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; дата на издаване – 26.11.2013г.; подпис на лицата, участвали в производството, с означаване на заеманата длъжност – председател и членове на КЗЛД. Тъй като КЗЛД е колективен орган съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника, актът задължително съдържа подписите на лицата, участвали в гласуването, което обстоятелство е осъществено видно от Протокол № 38/06.11.2013г. /л. 48-51 от делото/. Предвид това, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на оспорваното Решение № Ж-105/13г. от 26.11.2013г., следователно – не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила, предпоставка за отмяна на решението на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Производството за установяване конфликт на интереси е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, чл. 29, ал. 1 и чл. 36 и следващите от Правилника въз основа на жалба с вх. № Ж-105/29.03.2013г. /л. 114-116 от делото/ от А. Г. Н. срещу [фирма]. С решение от проведено заседание, обективизирано в протокол № 30/28.08.2013г. /л. 81 от делото/, се обявява жалбата за допустима, конституирани са ответната и заинтересованата страни и е насрочено разглеждане на спора по същество на 09.10.2013г. от 13:00ч. Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК.

За образуваното производство пред КЗЛД А. Н. е уведомена с писмо изх. № П – 2652/17.04.2012г. /л. 105-106 от делото/, като ѝ е предоставена възможност да депозираща доказателства в подкрепа на изложените от нея твърдения, вкл. и информация за регламентиране на взаимоотношенията с [фирма]. В срок е следвало да представи заверени копия на документите, удостоверяващи плащанията към дружеството, както и заверено копие на кореспонденцията с [фирма]. С писмо изх. № П-5856/05.09.2013г. /л. 78-79 от делото/ жалбоподателката е уведомена за насрочването на заседанието по съществото на спора, като ѝ е предоставена възможност за запознаване с материалите по преписката.

Уведомени за постъпилата пред КЗЛД жалба са и ответникът по нея – [фирма], и конституираното като заинтересована страна - [фирма]. Изискани са становища по смисъла на чл. 26 от АПК, както и предоставяне на всички относими към случая документи. При произнасяне по съществото на спора са коментирани приложените от дружествата писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата на Н. твърдения. Предвид това, съдът намира, че правото на защита на [фирма] и [фирма], не е ограничено и същото е осъществено в съответствие с производствените правила пред КЗЛД.

Приложените по делото препис-извлечение на протоколи от проведени заседания на

КЗЛД на 28.08.2013г., 02.10.2013г. и 06.11.2013г. съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника, доколкото са посочени: датата и мястото на провеждане на заседанието, присъстващите членове на комисията и служители от администрацията, явилите се заинтересовани лица, приетият дневен ред, направените по него изказвания и взетите решения. Решение № Ж-105/13г. от 26.11.2013г., като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участващи в гласуването на 06.11.2013г. – В. Ш., М. М. и В. Ц., не е постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съдът намира, че липсва предпоставката за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът констатира, че не е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Законодателят императивно е установил допустимите хипотези за обработване на лични данни на физически лица в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД „обработването на лични данни е допустимо само /.../ за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане”. Безспорно се установи наличието на правоотношение между А. Г. Н., тъй като същата е попълнила талон за поръчка, приложен по делото, относно абонамент за „Здраве у дома”, на който изрично е посочено, че липсата на отрицателен отговор в срок от 10 дни от получаване на промоционалния пакет е предпоставка за получаване на всеки четири седмици пореден пакет „Здраве у дома” на стойност 9,99 лева. В талона изрично е вписано обстоятелството за администриране на лични данни от страна на [фирма] въз основа на удостоверение № 0052043/14.10.2008г. за вписването на дружеството в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”. За удостоверяване на абонамента „Здраве у дома” е приложена кореспонденция с дружеството издател. Натрупаната сума по повод неплатено задължение е предоставено за събиране на [фирма] на 09.11.2012г. /л. 21 от делото/ въз основа на споразумение за услуги за събиране на дълг от 28.09.2010г. /л. 63-71 от делото/ и инструкция за начина на обработване на лични данни от 24.10.2008г. /л. 72-75 от делото/ в съответствие с чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД. Предвид това данните, предоставени на [фирма], позволяват лицето да бъде идентифицирано в съответствие с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, като същите се събират за конкретна, точно определена и законна цел – събирането на непогасени вземания към [фирма], и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тази цел /чл. 2, ал. 2, т. 2 от КЗЛД/. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ЗЗЛД относно допустимостта на обработване на лични данни на физическото лице, за което те се отнасят, когато е дало изрично своето съгласие, както и за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Следователно, с попълването на талон за поръчка А. Г. Н. е изразила съгласието си личните й данни да бъдат обработвани с цел изпълнение на правата и задълженията по съглашението й с [фирма] по смисъла на чл. 8 от Закона за задълженията и договорите.

Видно, обаче, на л. 23 и л. 96 от делото е поместено копие от кореспонденцията с клиента, с посочена дата на получаване на дължимите 19,98 лева - 27.03.2012г. с

уточнение: „писмо – попълнен пощенски запис за 19,98 лева датата не се чете”. Плащането на Н. се удостоверява с копие от разписка за пощенски запис № 2/29 от 16.03.2012г. /л. 27; л. 109 от делото/. От приложената кореспонденция с дружеството /л. 18-28; л. 107-113 от делото/, вх. № Ж-121/12.04.2013г., става ясно, че към дата 16.01.2013г. задълженията като недължими от Н. са сторнирани. Въпреки това от заинтересованата по преписката страна - [фирма], е изпратена покана за доброволно изпълнение със срок на плащане на сумата в размер на 19,99 лева - 10.02.2013г. Към датата на трансфериране на задълженията на А. Н. от [фирма] към [фирма] – 09.11.2012г., така и към датата на издаване на поканата за доброволно изпълнение – 01.02.2013г., същите не са били дължими и изискуеми – извод, който обезпечава неправомерното обработване на личните й данни.

Не се констатираха предпоставките на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД относно допустимостта на обработването на личните данни при наличието на поне едно от условията на т. 1-т. 7. На първо място, обработването на личните данни на Н. не е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; за защита живота и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес, както и за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. На второ място, въпреки изричното съгласие на физическото лице с попълването на талона, поради прекратяването на правоотношението с отказ от получаване на пакет „Здраве у дома” и изплащането на дължимото към [фирма], обработването не е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните. Предвид това се установи безпротиворечиво, че не е налице предпоставката за отмяна на ИАА съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – нарушение на материалноправните разпоредби на закона.

Оспорения акт е съответен на целта на закона - съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД, да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данни.

Въз основа на изложените мотиви, съдът приема постановеното решение като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, при който извод подадената срещу него жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД „за нарушения по чл. 2, ал. 2 и ал. 3 и чл. 4 администраторът на лични данни се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 000 до 100 000 лева”. Съдът намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като извършеното деяние с оглед характера на регулираните от ЗЗЛД обществените отношения, не е маловажен случай - арг. ТР № 1/12.12.2007 г., по т. н. д. № 1/2007 г. на ОНСК на ВКС. В настоящия случай [фирма] действително е извършило нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД, поради което е наложено и административното наказание „имуществена санкция” в предвидения от закона размер – 10 600 лева. Следователно – и в тази част, атакуваното решение е законосъобразно, постановено с оглед действително осъществилата се фактическа обстановка.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във връзка с

чл. 80 от ГПК във връзка с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № 5/2009г. на ВАС, О., и чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 8 във връзка чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 40-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.”,[жк], [улица], ет. 1, представлявано от Г. М., срещу РЕШЕНИЕ № Ж-105/13г. от 26.11.2013г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: